

Потпредседник Народне странке Здравко Понош сматра да је „потпуно очигледно“ да је министар одбране Александар Вулин „злоупотребио неке службе да би дошао у посед преписке између аутора текста и Недељника, која није објављена“.

У интервјуу ФоНету, он је указао да је то недопустиво и да се не дешава у уређеним друштвима и оценио да је одговор Вулина на текст који није објављен „потпуно невешт и траљав“.

„Оно што је потпуно очигледно је да је министар одбране злоупотребио неке службе да би дошао у посед преписке између аутора текста и Недељника“, прецизирао је Понош.

Он мисли да то сасвим јасно заслужује одговорност, не само министра одбране, „него и служби које он контролише, а не би требало да контролише“.

„У овом случају бојим се да су ту уплетени прсти ВБА“, рекао је Понош и додао да га то „никако не чуди, с обзиром ВБА далеко од онога што би требало да буде или што је некада била“.

Према његовој тврдњи, „на челу ВБА је човек који је био Вучићев ађутант, кога баш ништа не квалификује за то, осим слепо послушности и лојалности, који је чак на почетку свог мандата, а никад није било безбедњак“.

Понош указује и да Вулин својом реториком уноси пометњу, смутњу и нарушава односе у региону, помињући намеру министра да својевремено путује у Хрватску, као и одлазак пре неки дан у Црну Гору. Тиме је нанео штету, не односима између две државе, него наноси штету и ономе што је покрет народа у Црној Гори. То је за сваку осуду, поручио је Понош. Он „мисли да се тамо режим мало преиграо у неким стварима, да су се ствари отеле контроли“, као што су и „доста проблематично одрадили улазак Црне Горе у НАТО“. То је сасвим легитимна ствар, али је питање како је изведено, оценио је Понош, који сматра да је власт у Црној Гори мислила да ће „тако лако да одраде и ову пљачку имовине и прављење нове цркве“.

Како је казао, то је, само по себи скандал, да држава прави цркву, „што је шеф те државе недавно и признао тврдњом да им треба црква, како би држава била заокружена“.

Према уверењу Поноша, „величанствени протести“ у црногорским градовима и селима су нешто што „више не може да се каналише“. Он сматра да је слање Вулина да тамо полаже неке венце скандалозна злоупотреба једног чина који је хришћански. То је, према тумачењу Поноша, покушај да се помогне режиму у Црној Гори да „омаловажи и растури то што се дешава и котрља на улицама“.

Они „бацају“ димне бомбе да би неке ствари склонили у страну, указао је он и подсетио да афере око оружја, Крушика и породице Стефановић, не само да нису решене, нити поступци покренути, него се ствари настављају.

„Та трговина оружјем наставља да функционише на начин на који је функционисала и до сада“, што само значи да се ова власт „толико обахатила да од ничега не презају“, рекао је Понош. Он, међутим, подсећа да је из „историје познато да власт која потпуно изгуби контакт са реалношћу и толико се обахати, пре или касније врло лоше прође“.

Упитан како ће опозиција, која бојкотује изборе, контролисати бирачка места, Понош је одговорио да то није њихова брига. Како је образложио, „као да је битно ко ће бројати и шта ће избројати, кад све то нема везе са демократијом“. Понош је уверен и да „није ни битно шта ће шта ће свет рећи“ поводом бојкота, јер се, „на крају крајева, питање демократије, избора и живота у Србији тиче грађана ове земље“.

„То су наши животи. То једино Вучић и његов режим сматрају да треба да се неке додворавају“, образложио је Понош. Сматра да је власт спремна да „жртвује националне интересе да би неки посредник или дипломата, у конкретном случају амерички, направио каријеру“.

„Ми знамо да то нису избори, на њима нећемо учествовати“, поновио је Понош и предвидео да ће „свет, наравно, с много више пажње руковати у будућности са Вучићем“.

Знаће да он не представља Србију. Он представља један део гласачког тела који је „уцењен и преварен и то стање неће бити одрживо“, проценио је Понош. Како је објаснио, „идеја бојкота и јесте да направимо ситуацију која је неодржива, да изазовемо врло брзо нормалне изборе“.

Кључне одлуке у Србији доносе се у консултацијама унутар две-три породице, са Бебом Поповићем, Блером и пар страних дипломата

„За процену карактера овог режима и за тражење аргументације зашто не треба учествовати у томе што они зову избори“, Понош мисли да је „најбољи показатељ“ и „један од бисера споразум о авионској линији између Приштине и Београда“.

„Наша јавност вероватно не зна, али то је ствар око које су надлежни људи у министарствима одбране и спољних послова и још неким другим министарствима били информисани из медија“, рекао је Понош, оценивши да је то скандалозно. Према његовом ставу, „није то некакав меморандум о разумевању, то су озбиљни споразуми који указују да је то акт између два ентитета који су државе“.

„То је само још један у низу доказа да се кључне одлуке ове државе доносе у консултацијама унутар породице или две-три породице, са Бебом Поповићем, са Блером и са пар страних дипломата. Тако се решавају наши национални интереси“, закључио је Понош.

(Фонет)